

28. října 1918, p. j. den převratu, byli jsme jako
omameni, nebylo máno uveriti, nebylo máno
uvariti, co se stalo. Druh obímal druhu na
potkání, lidé se libali radostí a přisahal, laskou
k vlasti, k národu a nejvíce ocenovali služby
trvící naš samostatnosti. Resident Masaryk
děl ještě za hranicemi, lidé by ho na rukou
byli nosili i jeho věrné pomocníky Štěpánka,
Benese. Doma pak vlastenci se starickým
žirákem v čele, Kramářem, Kašínem, Šlofáčem
uchopili se ihned spravy osvobozené vlasti,
takže velké osvození národa československého
podarilo bez většího návilu, ba bez jediné
kapky krve. Tím se pomalu maceli z ciziny
naši osvoboditelé - legionáři - byli posmeteni
po celém světě.
Celou tuto historii, milý čtenáři, máš vypsanou
v kronice školní a proto pověřuji zaobyčejně
ji sem znovu opisovati.
Kronika školní s touto buclou se navzájem
doplňovati - jenže tato bude vypisovati
děje týkající se více obce - kolečko ona školy.
Kronika školní poslána panem nadučitelem
Františkem Uhlířem při prvním školě 3. 1888.
Pan nadučitel vyučoval ve Lhotě 36 let
až do roku 1922-3. kdy 15. 1923 šel
do výsluhby. Postavil si pěknou vilku u
nádraží ve Vyskové. Byl vždy učitelem
vorným a dobrým, občanem. Školu lhotskou
prelebil, jak nejlepe mohl.

I.
Nadučitel
Fr.
Uhlíř.

Staré.
Jaroslava Krece, vjím
tedy dnes již 75.
panetů na jistě a
ve Lhotě dne 15.
Starček Antonín
přes 80 let měl k
na vojné a byl
se dobře, selma č
se krmil. Jeho
za čis. 17 přidav
Školy, přišli z voj
za manželkou
Chodili na robotu
pracovali na poli
nelibilo, nareza
mosek na robotu
Jake' bylo stave
pod, dochem, a
hlíny, slepovos
hliněné. Ve svět
kamna, v nich
Japlo se se smě,
V kuchyni bylo o
v hrncích hlin
jídla z této kuc
mi pak dobré ci
stavěly, podáv
skoro bez ustán
nějaký vědci ku
teplo stále, pone
Ve světnici se
Nějvíce se vari
hrach, čočka, kn
pochutnávali se
připravila: vřel
nadrobilo chle